

mæssig Konkurrence og Varebetegnelse, og den gældende Lov gaar ud paa at forbyde Detailhandel af alle Varer til en lavere Pris end den, der staar stemplet paa dem, dog at Forbudet ikke omfatter Tilfælde, i hvilke Forhandlerens Fortjeneste ved Salg til den angivne Pris vilde blive over 25 pCt. af Indkøbsprisen. 25 pCt. af Indkøbsprisen, det er Avancen. 230 pCt. af Indkøbsprisen 60, det er 200. Derfor er der 230 pCt.s Avance i det Tilfælde, vi talte om, og hverken 330 eller 70 pCt.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kragh. Han mente, at jeg ikke havde læst Venstres Forslag, siden jeg kunde fremsætte de Betragtninger, jeg fremsatte i min første Tale. Det burde det ærede Medlem ikke have sagt, for det var jo at underkende min Interesse baade for Spørgsmaalet og for Venstres Indsats til Løsning af dette Spørgsmaal. Det har i saa høj Grad interesseret mig at se, hvorledes Venstre vilde give sig i Lag med Løsningen af dette Spørgsmaal — efter at det har forladt det Standpunkt, det tidligere har indtaget ved Afstemningen her i Tinget om Lovforslaget om Tilsyn med visse Virksomheder, som Venstre oprindeligt stemte for, men som det ærede Medlem Hr. Kragh har faaet Venstre fra senere at give Tilslutning til —, at jeg ikke blot har læst Forslaget een Gang, men mange Gange igen.

Derfor ved jeg ogsaa meget nøje, hvad der staar i § 1, og naar det ærede Medlem siger, at jeg har Uret i min Betragtning, at § 1 ogsaa omfatter gavnlige Aftaler, strider det efter min Opfattelse ganske imod, hvad der staar i § 1. § 1 taler om kollektive Aftaler, der tilsigter at begrænse den enkeltes Erhvervs- eller Arbejdsfrihed, hemme den frie Konkurrence og direkte eller indirekte hidføre Monopolet. For det første er denne Formulering ikke saaledes, at det kan siges, at det kun er de kollektive Aftaler, der direkte eller indirekte hidfører Monopolet, som omfattes af denne Paragraf, saa maatte Sætningen være affattet paa en anden Maade. Dernæst er et Monopol i og for sig ikke skadeligt, hvis det har et for Samfundet gavnligt og helt igennem nyttigt Formaal. Men saaledes som det er affattet, maa det siges, at det vender sig imod kollektive Aftaler, som tilsigter at begrænse den enkeltes Erhvervs- og Arbejdsfrihed. Men alle Aftaler uden Undtagelse begrænser den enkeltes Erhvervsfrihed, idet den, der træder ind i en Aftale om Priser, giver Afkald paa sin frie Selvbestemmelsesret til at fastsætte sine Erhvervspriser. Dernæst til-

siger det at ramme alle kollektive Aftaler, der hemmer den frie Konkurrence. Men en hvilken som helst Aftale hemmer den frie Konkurrence, for saa vidt som den, der træder ind i Aftalen, derigennem har givet Afkald paa sin Ret til selv at fastsætte sine Priser. Med andre Ord, saaledes som den er affattet, rammer denne Paragraf alle kollektive Aftaler om Pris-, Produktions- og lignende Forhold. Undtaget er, som bekendt, ved Lovforslagets § 4 kun de Aftaler, som omfattes af Loven om den faste Voldgiftsret, altsaa alle Aftaler om Løn Arbejdsgivere og Arbejdere imellem. De er udtrykkeligt undtaget, alle andre Aftaler vedrørende Pris-, Produktions- og lignende Forhold falder ind under denne Bestemmelse.

Derfor er min Anke mod Lovforslaget berettiget: at det ogsaa kommer til at ramme gavnlige Aftaler og beskytte den, der bryder ud af en gavnlig og loyal Aftale, medens det først rammer de skadelige Aftaler, naar disse dukker op paa Overfladen og bliver synlige. Om dette sidste Forhold vil jeg kun sige, at det ærede Medlem bliver ved at fremhæve, at saa længe saadanne Ting foregaar i det skjulte, er der intet at gøre derved. Dette søgte nu det ærede Medlem at forklare paa den Maade, at saa snart Aftalen er skadelig, vil den nødvendigvis medføre, at en bryder ud, og den vil derfor komme op paa Overfladen. Men denne Betragtning er ganske forkert, thi saa længe de alle har Interesse i at deltage i en saadan skadelig Aftale, er det højst sandsynligt — mere sandsynligt, end at det Tilfælde, som det ærede Medlem antager, vil indtræffe —, at det modsatte vil indtræffe, nemlig at de alle vil føle deres Interesse betrygget af at blive ved med at have denne skjulte Aftale og ikke at lade den træde frem, thi de har alle Interesse i den.

Nej, den træder kun frem, f. Eks. naar et Firma, som har deltaget i en saadan skadelig Aftale og i lang Tid har haft Udbytte af den, pludselig mener, at nu er der en Tilstand i Samfundet, hvorunder det vil være i dets specielle Interesse at løsrive sig fra denne Aftale og gaa paa egen Haand. Der kan være særlige Forhold, som gør, at den vedkommende siger: Nu vil jeg staa mig ved at staa udenfor, og saa bryder han ud. Saa træder Aftalen frem, men maaske har denne skadelige Aftale bestaaet i 10 Aar og udbyttet Samfundet, aldeles uberørt af en eventuel Gennemførelse af det, som Venstre her foreslaar.

Det er de Anker, jeg har rettet imod det ærede Medlems Formulering, og det bli-